

Sygnatura akt I C 365/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 czerwca 2023 roku

Sąd Rejonowy w Sopocie Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Anna Olszewska-Kowalska

Protokolant: sekr. sąd. Magdalena Trąbicka-Patron

po rozpoznaniu w dniu 16 czerwca 2023 roku w Sopocie,

na rozprawie

sprawy

z powództwa **W. D.**

przeciwko (...) **Spółce Akcyjnej z siedzibą w S.**

o zapłatę

zasądza na rzecz powoda W. D. od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w S. kwotę:

2160 zł (dwa tysiące sto sześćdziesiąt złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 08 sierpnia 2022 roku do dnia zapłaty;

394,51 zł (trzysta dziewięćdziesiąt cztery złote pięćdziesiąt jeden groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 08 sierpnia 2022 roku do dnia zapłaty;

w pozostałym zakresie powództwo oddala

zasądza na rzecz powoda W. D. od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w S. kwotę 1725,45 zł (jeden tysiąc siedemset dwadzieścia pięć złotych czterdzieści pięć groszy) wraz z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, za czas od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty - tytułem zwrotu kosztów procesu,

zwraca od Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Sopocie na rzecz powoda W. D. kwotę 677,38 zł (sześćset siedemdziesiąt siedem złotych trzydzieści osiem groszy) tytułem nadpłaconej zaliczki na poczet kosztów wynagrodzenia biegłego sądowego.

Sygn. akt I C 365/22

UZASADNIENIE

Powód W. D. w pozwie wniesionym do Sądu Rejonowego w Sopocie w dniu 08.08.2022r. domagał się zasądzenia na rzecz powoda od pozwanego (...) S.A. w S. kwoty:

a) 2160,00 zł z odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty tytułem częściowego odszkodowania za uszkodzenie pojazdu marki P. o nr rej. (...) w zdarzeniu z dnia 29.10.2019 r.,

b) 394,51 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty tytułem skapitalizowanych odsetek za opóźnienie liczonych od kwoty 2160,00 zł od dnia 29.11.2019 r. do dnia 07.08.2022 r.,

c) 300 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty tytułem poniesionych przez powoda wydatków związanych z wykonaniem kalkulacji kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu.

Powód wniósł także o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego. (pozew – k. 4-6)

Nakazem zapłaty z dnia 18 sierpnia 2022 r. Referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Sopocie uwzględnił żądanie pozwu. (nakaz zapłaty – k. 353)

Od powyższego nakazu zapłaty pozwany złożył sprzeciw, wnosząc o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazano, że w niniejszej sprawie wartość należącego do poszkodowanego samochodu na dzień powstania szkody została oszacowana prawidłowo w kwocie 15 720 zł brutto (jest to wartość sumy ubezpieczenia przyjętej w zawartej umowie ubezpieczenia). Wartość pozostałości pojazdu będącą pochodną wartości pojazdu w stanie nieuszkodzonym - została ustalona za pomocą programu (...)Ekspert. Wartość pozostałości ustalono poprawnie na kwotę 5 180 zł brutto. W oparciu o powyższe wyliczenia pozwana wypłaciła odszkodowanie wynoszące 10 540 zł brutto (stanowiące różnicę sumy ubezpieczenia i wartości pozostałości) i w pełni pokrywa poniesioną przez poszkodowanego szkodę. (sprzeciw – k. 55-58)

Sąd ustalił, co następuje:

(...) S.A. w S. łączyła z M. T. umowa ubezpieczenia autocasco pojazdu marki P. (...) o nr rej. (...), obejmująca dzień 29.10.2019 r., stwierdzona polisą nr (...). Do umowy ubezpieczenia zastosowanie mają Ogółe Warunki (...) komunikacyjnych E. (...) o nr C-E7-K-01/18. Suma ubezpieczenia Autocasco została określona na kwotę 15.720,00 zł brutto. Wariant ubezpieczenia (...)

Zgodnie z w/w Ogólnymi Warunkami Ubezpieczeń C-E7-K-01/18:

§ 2 lit b) szkoda całkowita w wariantach II i III Ubezpieczenia Autocasco – kradzież pojazdu lub szkoda, dla której koszty naprawy przekraczają 70% wartości rynkowej pojazdu w dniu powstania szkody, przy czym koszty naprawy wyliczane są według określonych w kwotach brutto (to jest uwzględniających VAT):

1/ cen nowych części oryginalnych producenta pojazdu (nieuwzględniających zużycia

eksploatacyjnego);

2/ wymiaru koniecznej robocizny, wskazanego przez producenta pojazdu;

3/ cen roboczogodzin w autoryzowanych przez producenta pojazdu zakładach naprawczych ((...)).

Wartość rynkowa pojazdu - wartość z uwzględnieniem VAT (brutto), ustalona na podstawie notowań rynkowych cen pojazdów danej marki i typu obowiązujących na terytorium Polski, z uwzględnieniem cech indywidualnych pojazdu

§ 24 ust. 1 - Sumę ubezpieczenia dla każdego rodzaju ubezpieczenia (za wyjątkiem sumy gwarancyjnej w Ubezpieczeniu OC posiadacza pojazdu i sum ubezpieczenia w ubezpieczeniach: Następstw Nieszczęśliwych Wypadków Kierowcy i Pasażerów, C. A., S., Bagaż, Ochrona Prawna, Wyposażenie Dodatkowe, Holowanie pojazdu, Telefoniczny Asystent Prawny, Pojazd zastępczy, dla których sumy ubezpieczenia zostały określone w tabeli w §25) podaje Klient zgodnie z treścią §25 i §26. Suma ta stanowi górną granicę odpowiedzialności E. Hestii za wszystkie zdarzenia, które wystąpią

w okresie ubezpieczenia dla poszczególnych ubezpieczeń (w Ubezpieczeniu Następstw Nieszczęśliwych Wypadków Kierowcy i Pasażerów są to odrębne zdarzenia w stosunku do każdego Ubezpieczonego).

§ 37 ust. 1 W przypadku szkody całkowitej w pojeździe E. Hestia ustala wysokość odszkodowania w następujący sposób: jako kwotę równą wartości rynkowej pojazdu z dnia powstania szkody, nie wyższą niż suma ubezpieczenia ustalona w umowie ubezpieczenia.

ust.2. Wartość rynkowa pojazdu na dzień powstania szkody ustalana jest na podstawie źródła wyceny, które Klient zastosował w porozumieniu z E. Hestią przy określeniu wysokości sumy ubezpieczenia w dniu zawarcia umowy ubezpieczenia.

ust.3. W przypadku szkody całkowitej E. Hestia zmniejsza wysokość odszkodowania o wartość pozostałości. Pozostałości to części pojazdu przedstawiające wartość użytkową lub majątkową, które mogą być przeznaczone do dalszego użytku lub sprzedaży.

ust.4. Wartość pozostałości pojazdu ustala się indywidualnie. E. Hestia uwzględnia przy tym następujące elementy:

1) sytuację rynkową w zakresie obrotu pojazdami (w tym również pojazdami uszkodzonymi – za pośrednictwem aukcji internetowych podmiotów specjalizujących się w sprzedaży pojazdów uszkodzonych);

2) stopień zużycia pojazdu;

3) zakres uszkodzeń pojazdu.

ust.5. Wartość pozostałości ustala się w oparciu o to samo źródło wyceny, jakie zastosowano przy określeniu wartości rynkowej pojazdu na dzień powstania szkody. Wartość pozostałości ustala się według tych samych zasad, według których została ustalona wysokość sumy ubezpieczenia w dniu zawarcia umowy ubezpieczenia, zgodnie z §26.

W dniu 29 października 2019 r. powstała szkoda, w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd marki P. o nr rej. (...).

Szkoda została zgłoszona pozwanemu, a następnie zarejestrowana pod nr (...). Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego pozwany ustalił, że w sprawie zachodzi przypadek szkody całkowitej, tj. koszt naprawy pojazdu przekracza 70% jego wartości rynkowej.

Decyzją z dnia 02 grudnia 2019 r. ubezpieczyciel uznał swą odpowiedzialność za szkodę co do zasady i przyznał na rzecz poszkodowanego odszkodowanie w kwocie 10.540 zł, uznając wartość pojazdu sprzed szkody na kwotę 15.720 zł brutto (zgodnie ze stałą sumą ubezpieczenia) oraz wartość pojazdu w stanie uszkodzonym na kwotę 5.180 zł brutto.

(dowód: OWU C-E7-K-01/18 k. 31-49, Polisa nr (...) k. 30,59, arkusz wyceny wartości pojazdu z dnia 08.11.2019 r. – dołączony do pisma, decyzja pozwanej z dnia 02.12.2019 r.k. 74-75)

Powód na podstawie umowy cesji praw do odszkodowania zawartej w dniu 22 lipca 2022 r. z M. T. nabył wszelkie prawa do odszkodowania, jakie przysługiwały poszkodowanemu od pozwanego w związku ze szkodą z dnia 29.10.2019 r. w pojeździe marki P. (...) o nr rej. (...).

(dowód: umowy cesji – k. 8-12)

Dla celów ustalenia rzeczywistej szkody w pojeździe powód zlecił firmie (...) Sp. z o.o. w S. sporządzenie wyceny, z której wynika, że wartość pojazdu przed szkodą wynosiła 17.300 zł, a wartość pojazdu po szkodzie kształtowała się na poziomie kwoty 4600 zł.

W dniu 08.08.2022 r. firma (...) Sp. z o.o. w S. wystawiła fakturę VAT na łączną kwotę 369,00 zł brutto tytułem wykonania powyższej kalkulacji naprawy. Termin płatności określono na dzień 07.09.2022 r.

(dowód: wycena – k. 13-16, kalkulacja naprawy – k. 17-26, faktura VAT – k. 27)

Wartość pojazdu marki P. o nr rej. (...) w stanie nieuszkodzonym na dzień 29.10.2019 r. wynosiła 18.900 zł brutto, natomiast wartość pojazdu uszkodzonego w analizowanym zdarzeniu 3600 zł brutto.

Należne odszkodowanie powinno wynieść 15 300 zł i być różnicą pomiędzy wartością rynkową pojazdu w stanie nieuszkodzonym a wartością pojazdu w stanie uszkodzonym. Taka wysokość odszkodowania nie jest wyższa od sumy ubezpieczenia określonej w umowie ubezpieczenia na kwotę 15 720 zł brutto

(dowód: opinia biegłego sądowego rzeczoznawcy samochodowego F. G. wraz z kalkulacją naprawy –k. 108-123)

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w sprawie Sąd ustalił w oparciu o dowody z dokumentów znajdujące się w aktach sprawy oraz na podstawie opinii biegłego sądowego rzeczoznawcy samochodowego F. G. z dnia 06.03.2023 r.

Sąd w pełni dał wiarę dowodom w postaci dokumentów zgromadzonych w toku procesu albowiem były kompletne i jasne, obrazowały dokładny stan faktyczny sprawy. Ich prawdziwość nie budziła, w ocenie Sądu, jakichkolwiek wątpliwości. Wiarygodność i autentyczność przedłożonych dokumentów nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na opinii biegłego rzeczoznawcy samochodowego F. G.. Sąd uznał opinię biegłego za wiarygodną. Opinia została sporządzona przez osobę o niekwestionowanych kwalifikacjach, w sposób rzetelny, spójny i kompletny. Opinia nie była kwestionowana przez strony. Sąd w pełni podzielił jej wnioski.

W ocenie Sądu powództwo zasługiwało na uwzględnienie w znacznej części (89%).

Okoliczności faktyczne takie jak zaistnienie zdarzenia drogowego, posiadanie ubezpieczenia AC u pozwanego, powstanie szkody i zakres uszkodzeń w pojeździe, ustalenie przez pozwanego w toku postępowania likwidacyjnego powstania w uszkodzonym pojeździe szkody całkowitej, dokonanie cełsi wierzytelności na powoda nie były sporne. Ponadto, nie był spornym fakt wypłacenia przez pozwanego odszkodowania w kwocie 10.540 zł.

Sporna była wysokość dochodzonego roszczenia z tytułu odszkodowania.

Powód opierał się na wartości rynkowej pojazdu przed szkodą ((...)) i wartości pojazdu po szkodzie (4600 zł) ustalonej na zlecenie powoda przez prywatnego rzeczoznawcę.

Pozwany natomiast, w toku postępowania likwidacyjnego, przyjął wartość rynkową pojazdu w kwocie 15.720 zł (tj. wartość sumy ubezpieczenia wynikająca z polisy), wartość pozostałości w kwocie 5180 zł i wypłacił odszkodowanie w wysokości 10.540 zł stanowiące różnicę pomiędzy wartością rynkową pojazdu sprzed zdarzenia a wartością pozostałości.

Zgodnie z art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz.U.2021.1130 t.j.) źródłem ochrony ubezpieczeniowej jest zawsze umowa. Wymieniona ustawa nie definiuje umowy ubezpieczenia, definicję taką zawiera art. 805 § 1 k.c. Zgodnie z art. 805 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności (jak wskazuje art. 805 § 2 pkt 1 k.c.) na zapłacie przy ubezpieczeniu majątkowym - określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku. Dodatkowe postanowienia, precyzujące treść łączącego stroną stosunku prawnego, mogą być zawarte w ogólnych warunkach ubezpieczenia. Jedynym ograniczeniem jest to, że postanowienia te nie mogą być sprzeczne z postanowieniami tytułu XXVII księgi trzeciej Kodeksu cywilnego (art. 805-834), które mają charakter iuris cogentis, a także innymi normami o charakterze bezwzględnie obowiązującym. O ile zatem bezwzględnie ważne przepisy nie regulują określonych praw i obowiązków, strony mają, w granicach wynikających z art. 353¹ k.c., swobodę ułożenia

łączącego je stosunku prawnego. Strony umowy ubezpieczenia mogą zatem wprowadzić do treści stosunku umownego środki prawne służące ochronie uprawnionego interesu ubezpieczyciela, w tym między innymi regulacje dotyczące sposobu ustalania wysokości szkody oraz wypłaty odszkodowania.

Ustalając wysokość należnego powodowi odszkodowania, Sąd oparł się na niekwestionowanej opinii biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej F. G. i ustalił, że wartość pojazdu marki P. o nr rej. (...) w stanie nieuszkodzonym na dzień 29.10.2019 r. wynosiła 18.900 zł brutto, natomiast wartość pojazdu uszkodzonego w analizowanym zdarzeniu 3600 zł brutto.

Należne odszkodowanie powinno wynieść 15 300 zł i być różnicą pomiędzy wartością rynkową pojazdu w stanie nieuszkodzonym a wartością pojazdu w stanie uszkodzonym. Podkreślić należy, że taka wysokość odszkodowania nie jest wyższa od sumy ubezpieczenia określonej w umowie ubezpieczenia na kwotę 15 720 zł brutto, zatem brak podstaw do ograniczenia wysokości należności z tytułu odszkodowania - co wynika z § 24 i §37 pkt 1 OWU. Zaznaczyć należy, że strony nie ustaliły w umowie ubezpieczenia klauzuli stałej sumy ubezpieczenia, zatem brak jest postaw aby wskazaną w polisie kwotę 15720 zł (sumę ubezpieczenia) traktować jako punkt wyjścia przy ustalaniu wysokości odszkodowania. Suma ubezpieczenia stanowi jedynie górną granicę odpowiedzialności pozwanego (§24 OWU) a w przypadku szkody całkowitej wysokość odszkodowania nie może być wyższa niż suma ubezpieczenia ustalona w umowie ubezpieczenia (§37 ust 1 OWU). Skoro wysokość odszkodowania powinna stanowić kwotę 15.300 zł, ubezpieczyciel wypłacił 10540 zł, różnica wynosi 4760 zł, a powód zażądał w pozwie kwoty 2160 zł i tym żądaniem Sąd jest związany zgodnie z art 321 kpc.

Mając powyższe okoliczności na uwadze, Sąd, na podstawie art. 805 § 1 k.c. oraz postanowień umowy łączącej strony, zasądził od pozwanego (...) S.A. w S. na rzecz powoda kwotę 2160 zł oraz kwotę skapitalizowanych odsetek za opóźnienie w kwocie 394,51 zł (tj liczonych od kwoty 2160 zł).

Odnosnie żądania przez powoda zasądzenia na jego rzecz odsetek należy wskazać, iż stosownie do treści art. 481 §§ 1 i 2 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe.

W przedmiotowej sprawie pozwany opóźnił się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego w postaci zapłaty odszkodowania na rzecz ubezpieczającego. Stosownie do treści art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni, licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o wypadku. Nadto, stosownie do treści ust. 2 tego przepisu, w przypadku gdyby wyjaśnienie w terminie, o którym mowa w ust. 1, okoliczności niezbędnych do ustalenia odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń albo wysokości odszkodowania okazało się niemożliwe, odszkodowanie wypłaca się w terminie 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe, nie później jednak niż w terminie 90 dni od dnia złożenia zawiadomienia o szkodzie, chyba że ustalenie odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń albo wysokości odszkodowania zależy od toczącego się postępowania karnego lub cywilnego.

Z ustaleń Sądu wynika, że szkoda została zgłoszona niezwłocznie. Zatem termin do jej likwidacji oraz ustalenia i wypłaty należnego odszkodowania upływał w dniu 28.11.2019 r. Od dnia następnego pozwany popadł w opóźnienie w spełnieniu należnego świadczenia.

Powód domagał się również zwrotu kosztów kalkulacji naprawy uszkodzonego pojazdu wykonanej na zlecenie powoda przed wytoczeniem powództwa w celu oszacowania wartości szkody. W ocenie Sądu roszczenie to nie zasługiwało na uwzględnienie. Dokonanie oceny, czy poniesione koszty na zlecenie powoda na etapie przedsądowym są objęte odszkodowaniem przysługującym od ubezpieczyciela, musi być poprzedzone uwzględnieniem całokształtu okoliczności sprawy, w szczególności ustaleniem, czy zachodzi normalny związek przyczynowy pomiędzy

poniesieniem tego wydatku a wypadkiem oraz czy poniesienie tego kosztu było obiektywne uzasadnione i konieczne, także w kontekście ułatwienia skonkretyzowania żądanego odszkodowania, jak i ułatwienia ubezpieczycielowi ustalenia rozmiarów szkody (por. uzasadnienie uchwały Sąd Najwyższy z dnia 18 maja 2004 r., III CZP 24/04).

W rozpoznawanej sprawie powód poniósł koszty prywatnej ekspertyzy, sporządzonej przez firmę działającą pod tożsamym adresem co powód i prowadzącej się do niepodpisanego wydruku z programu komputerowego. Faktura została wystawiona na powoda. Kosztorys naprawy został sporządzony przez rzeczoznawcę na zlecenie powoda. W przedmiotowej sprawie roszczenie o zwrot kosztów związanych z wykonaniem prywatnej ekspertyzy, które stosownie do okoliczności sprawy może być składnikiem odszkodowania, przysługuje poszkodowanemu od ubezpieczyciela, ale także cedentowi danej wierzytelności, ze względu na dynamikę nabytego roszczenia. Co do tej kwestii wypowiedział się także Sąd Najwyższy stwierdzając, iż nabywcy – w drodze przelewu – wierzytelności o odszkodowanie za szkodę przysługuje od ubezpieczyciela (odpowiedzialności cywilnej) zwrot uzasadnionych kosztów ekspertyzy zleconej osobie trzeciej tylko wtedy, gdy jej sporządzenie było w okolicznościach danej sprawy niezbędne do efektywnego dochodzenia odszkodowania (vide: uchwała SN z dnia 29 maja 2019 r., III CZP 68/18).

W niniejszej sprawie to nie poszkodowany poniósł koszty sporządzenia opinii, lecz powód będący nabywcą wierzytelności. Nadto koszty te poniesione zostały już po dacie nabycia wierzytelności. Są to jednak, w świetle wspomnianej uchwały Sądu Najwyższego (III CZP 68/18), koszty niemieszczące się w adekwatnym związku przyczynowym ze szkodą. Sąd miał również na uwadze, iż inaczej należy oceniać działania samego poszkodowanego, który nie ma orientacji w kwestiach dotyczących ustalenia zakresu uszkodzeń powstałych w mieniu i ich wartości, jest laikiem w tej dziedzinie, a inaczej firmy windykacyjnej lub podmiotu, zawodowo zajmującego się oceną ryzyka i szacowaniem strat, a zatem również i przez ten pryzmat należy oceniać niezbędność sporządzenia prywatnej opinii do efektywnego dochodzenia odszkodowania. Mając powyższe na uwadze, stwierdzić należy, że koszt sporządzenia prywatnej ekspertyzy w rozpoznawanej sprawie nie był ani niezbędny, ani celowy, ponieważ to w zasadzie na podstawie ustaleń biegłego (o którego przeprowadzenie dowodu z opinii zwrócił się powód) kształtuje się ostateczna i rzeczywista wysokość poniesionej szkody. Przy tym mając także na uwadze wspomnianą uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 29 maja 2019 r. o sygn.. III CZP 68/18, niezasadne byłoby ustalanie precyzyjnej wysokości żądania na etapie przedsądowym przez powoda i obciążanie tymi samymi kosztami dwukrotnie strony przegrywającej sprawę (koszty sporządzenia prywatnej ekspertyzy, koszty sporządzenia opinii biegłego). W związku z powyższym, dalej idące powództwo Sąd oddalił na podstawie ww. przepisów – stosowanych a contrario, o czym orzekł w pkt. II wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., art. 108 § 1 k.p.c., art. 100 zdanie 2 k.p.c. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu i zasadą stosunkowego rozdzielenia kosztów. Z uwagi na to, iż powództwo zostało uwzględnione w 89 %, kosztami procesu w tym zakresie należało obciążyć pozwanego, a w pozostałej części powoda.

Na koszty procesu w niniejszej sprawie składały się:

a) koszty poniesione przez powoda w postaci: opłaty od pozwu w wysokości 200 zł, kosztów zastępstwa procesowego powoda w wysokości 917 zł (wynagrodzenie ustalone na podstawie § 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie i opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł) oraz koszt wynagrodzenia biegłego poniesiony z zaliczki uiszczonej przez powoda w kwocie 822,62 zł.

b) koszty poniesione przez pozwanego w postaci: opłat związanych z notarialnym poświadczeniem pełnomocnictwa w kwocie 7,38 zł.

Łącznie suma kosztów procesu wyniosła 1947 zł. Powód winien był ponieść 11 % tych kosztów, a więc 214,17 zł, a poniósł 1939,62 zł. Dlatego należało zasądzić od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1725,45 zł z tytułu zwrotu kosztów procesu w sprawie, o czym orzeczono w pkt. III sentencji wyroku. Sąd na zasadzie art. 98 § 1¹ k.p.c. zasądził od ww. kwoty także odsetki ustawowe za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, za czas od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.

W punkcie IV Sąd na zasadzie art. 80 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych nakazał zwrócić powodowi od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Sopocie kwotę 677,38 zł tytułem nadpłaconej zaliczki na poczet kosztów opinii biegłego.

SSR Anna Olszewska-Kowalska